

have været oppe Kl. 4, og saa fik de paa en anden Tid af Dagen Lejlighed til at sove, saa at de fik tilstrækkelig Søvn, 10—11 Timer i Døgnet. (*Sabroe*: Nu!) Ja, nu, men de have ogsaa faaet det før den Tid.

Jeg skal ikke trættes længere med det ærede Medlem. Jeg overlader ganske til det høje Tings Medlemmer at afgøre, hvem af os de ville tro. De have hørt det ærede Medlem saa tidt fremsætte Paastande og hørt dem blive gendrevne saa tidt. Men naar det ærede Medlem nu stadig gentager sin Paastand, vil han da ikke føre Bevis for den? (*Sabroe*: Lad mig faa Lov til at føre Bevis! Lad os faa en Kommission!) Det afhænger ikke af mig.

Pedersen-Nyskov: Flere ærede Medlemmer have omtalt det Bidrag, som gives til Oprettelse af Husmandsbrug, og have nævnt, at det ikke paa langt nær slaar til. Jeg kan ikke undlade at støtte de ærede Medlemmer, som have forlangt et forøget Bidrag hertil. Det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen) sagde, at netop disse Foranstaltninger ere fuldt forsvarlige i økonomisk Henseende, idet der ved dem bidrages til at skabe betydelige Værdier. Ganske vist mener han, at det er en Samfundsfordel, som herved opnaas, meget mere end en Fordel for den enkelte. Jeg har saa megen Kendskab til hele denne Sag, at jeg kan sige, jeg tror, det ærede Medlem tager fejl. De Værdier, der skabes, tilfalde først og fremmest den enkelte, selv om ogsaa Samfundet samtidig beriges. Men naar vi nu have hørt den højtærede Finansminister sige, at han vilde være haard overfor enhver Tale om lokale Bevillinger, og naar han ogsaa er opfordret af andre Medlemmer til at være haard — det gjorde f. Eks. for nylig det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) —, vil jeg sige, at her er der ikke Tale om en lokal Foranstaltning, men om en Foranstaltning, der i høj Grad berører mange og store Lag af vort Samfund. Den højtærede Landbrugsminister har oplyst, at den paakræver over 8 Mill. Kr., og at der kun haves 3 Mill. Kr. til Raadighed. Hvis ikke dette Beløb bliver forøget, vil det ikke alene forvolde Kommissionerne Vanskeligheder ved Uddelingen — det har i og for sig mindre at sige —, men det vil ogsaa forvolde de Organisationer Vanskeligheder, der arbejde for at skaffe de paagældende Landarbejdere billig og hensigtsmæssig Jord. Jeg ken-

der nærmest Forholdene i Aarhus og Randers Amter, og jeg kan sige, at de Udstykningsforeninger, som der have gjort et stort og uegennyttigt Arbejde for at skaffe saadan Jord, ville komme i store Vanskeligheder. Men de største Vanskeligheder ville naturligvis de Landarbejdere faa, som have forberedt sig paa at danne deres eget Hjem, men som det ikke vil være muligt at yde det Beløb, der er nødvendigt dertil. Mange af dem ville ikke se sig i Stand til at beholde den Jord, de nu have købt, naar de ikke kunne faa den fornødne Bevilling i Aar, og mange ville komme til at arbejde saaledes med Pengene, at et meget betydeligt Beløb af de Midler, de nu have, og som de have meget haardt Brug for, vil gaa tabt for dem. Derfor tror jeg, det vil være i høj Grad nødvendigt, at vi gaa til at forhøje Bevillingen.

Naar der er et saa stort Antal i indeværende Finansaar, som søger Statslaan, kan det jo være, det i nogen Grad kommer af, at vi have faaet en ny Lov, og at man i det foregaaende Aar har holdt sig tilbage, fordi man har ventet, at den nye Lov skulde give bedre Vilkaar, saa der derfor kommer usædvanlig mange i Aar. Vi have i den Kommission, hvoraf jeg er Medlem, varskoet disse Mænd. Vi have forudset og forudsagt, at der neppe vilde blive tilstrækkelige Midler til at opfylde alle kvalificerede Ansøgere's Krav. Men naar de alligevel have begyndt paa at arbejde med den Lod, de have købt, kommer det af, at i de foregaaende Aar har der aldrig manglet Penge. Naar det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) omtalte, at vi maatte ind paa andre Former og navnlig søge ved Hjælp af Kreditforeningerne at støtte Trangen til at faa selvstændige Husmandsbrug oprettede, skal jeg dertil sige, at det vil jo ikke hjælpe i Øjeblikket, og det er i Øjeblikket, at Trangen er saa stærkt til Stede. Om hvad der kan ske i Fremtiden, maa man forhandle. Det er en Sag, som bør undersøges, og derom vare alle Medlemmer af det Udvalg, som i Fjor var nedsat, fuldstændig enige. De vare enige om, at de forskellige Forhold vedrørende Besiddelsesforholdene, Beskatningsforholdene og Kreditforholdene skulde undersøges i en Kommission. Deri var ogsaa den højtærede Landbrugsminister, som da var Medlem af Udvalget, enig med os, saa jeg føler mig overbevist om, at han vil gøre, hvad han kan, for at faa hele dette Forhold undersøgt. I øvrigt føler jeg mig